

A-PBT-A-29/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a **N.I.E-né** kérelmező (xxx; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (yyy; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. június 10. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy 60 napon belül – annak figyelembevételével, hogy az xxx kárszám alatt nyilvántartott kárügyben a betöréses lopás biztosítási esemény bekövetkezett, és ennek során a Kérelmezővel állandó jelleggel együtt lakó közeli hozzátartozó tulajdonában álló hobbicélú vagyontárgyakat tulajdonítottak el – folytassa le ismételten a kárrendezési eljárást, és a megállapított biztosítási szolgáltatási összeget a fenti határidőn belül fizesse meg a Kérelmező részére, annak törvényes késedelmi kamataival együtt.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentieken túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a Kérelmező nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét – legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a Kérelmezőt, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a Kérelmező azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a Psztv. 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A Kérelmező a 2013. március 18. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: Kérelem) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval szemben fennálló, lakásbiztosítási szerződésből fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között xxx kötvényszám alatt 2011. december 9. napi kockázatviselési kezdettel xxx Biztosítás megnevezésű vagyónbiztosítási szerződés jött létre az xxx szám alatti ingatlanra mint kockázatviselési helyre vonatkozóan.

2012. július 27. napjáról 28. napjára virradóra az ingatlan garázsából – a garázsajtó felfeszítése útján – ismeretlen tettes hangtechnikai felszereléseket tulajdonított el. A Kérelmező kárát xxx kárszám alatt bejelentette a Pénzügyi Szolgáltatónak, amely a kárigényt – a rongálási kártól eltekintve – elutasította, mivel az eltulajdonított vagyontárgyak tulajdonjoga álláspontja szerint nem volt bizonyított.

A Kérelmező az elutasítás ellen több alkalommal, így legutóbb 2012. december 5. napján kelt levelében panasszal élt. A levelezés során becsatolta a vagyontárgyak eredetét igazoló adásvételi szerződéseket, és nyilatkozott, hogy a vagyontárgyak tulajdonát képezték.

A Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező panaszát 2012. december 20. napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy a vagyontárgyak tulajdonjoga mindaddig kérdéses, amíg az adásvételi szerződések megszakítatlan láncolata nem igazolja, hogy a vagyontárgyakat kereskedelmi forgalomban, számla ellenében vásárolták.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót az általa a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentett kárigény megfizetésére.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a kárigényt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a kárigény elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

Előadta, hogy a Kérelmező a dolog tulajdonjogát igazoló okiratként adásvételi szerződést mutatott be, amely kereskedelmi forgalmon kívüli ügyletet igazol. Mivel tulajdonjogot csak tulajdonostól lehet szerezni, a csatolt adásvételi szerződések nem alkalmasak a tulajdonjog igazolására, mert azok nem igazolják, hogy az eladóként feltüntetett személyek tulajdonosok voltak.

Hivatkozott arra, hogy a pincészet 30 x 100 cm-es ablaka nem volt zárható, így kétséges, hogy a vagyontárgyakat lezárt helyiségből vitték-e el, vagyis hogy megvalósult-e biztosítási esemény. Az összecszerűség vonatkozásában nyilatkozatot az eltulajdonított vagyontárgyak pontos adatainak hiányában nem tett.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezésként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2013. május 15. napján megtartott meghallgatáson a Kérelmező kérelmét fenntartotta. Előadta, hogy bár 1.800.000 Ft összegért vásárolta az eltulajdonított vagyontárgyakat, azonban azok ennél jelentősen magasabb értéket képviseltek. A Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét 2.500.000 Ft összegben jelölte meg.

Előadta, hogy a szülei ingatlanában él, az xxx címen és a vagyontárgyak eltulajdonításának időpontjában is ott élt.

A szolgáltató által hivatkozott ablak a betöréskor zárt állapotban volt, azonban ez nem rendelkezik jelentőséggel, mivel azon a nevezett vagyontárgyak nem fértek volna ki.

Kérdésre válaszolva előadta, hogy 1.600.000 Ft-ért hirdette meg az egész hangtechnikai felszerelést egyben, az xxx és yyy hirdetési portálokon és több más helyen is. A rendőrség a nyomozás folyamán részletesen megvizsgálta ezeket a hirdetéseket és megkísérelte beazonosítani a hirdetésre jelentkezők személyét, azonban a nyomozás nem vezetett eredményre. Ez egy komplett felszerelés volt, amellyel egy zenés rendezvény teljes hangosítása megoldható volt. A hangszereket és hangtechnikai eszközöket hobbicéliből tartotta.

A meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban foglaltakat. Előadta, hogy a betörés tényét nem vitatja, azonban – álláspontja szerint – nem igazolt a vagyontárgyak tulajdonjoga. Csak abban az esetben tudná felülvizsgálni álláspontját, ha a Kérelmező igazolná a vagyontárgyak származását.

A meghallgatást az eljáró tanács, a felek nyilatkozatára tekintettel, egyezség reményében elhalasztotta. A meghallgatás elhalasztásával egyidejűleg felhívta a Kérelmezőt, hogy 15 napon belül számlával, egyéb okiratokkal, vagy nyilatkozatokkal igazolja, hogy az eltulajdonított vagyontárgyak kereskedelmi forgalomban kerültek beszerzésre. Egyúttal felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy esetleges egyezségi ajánlatát a Pénzügyi Békéltető Testület felé terjessze elő.

A Kérelmező 2013. május 27. napján érkezett beadványához csatolta B.K. nyilatkozatát a hangszerek értékesítésére vonatkozóan. A Pénzügyi Szolgáltató 2013. május 30. napján érkezett beadványában előadta, hogy a hangszerek tulajdonjogát továbbra is vitatja, egyezségi ajánlatot nem kíván tenni.

Az ügyben 2013. június 10. napján tartott folytatólagos meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője, az összecszerűség tekintetében előadta, hogy amennyiben az ellopott vagyontárgyak hobbi tevékenységet szolgáltattak, akkor a maximális szolgáltatási összeg a biztosítási összeg 40%-a lehetne, amely jelen szerződés esetén 1.600.000 Ft, de kárszakértőjük 560.000 Ft összegben határozta meg a tényleges kár összegét, így ezt az összeget tartják irányadónak.

A Kérelmező fenntartotta az általa korábban előadottakat.

A Kérelmező Kérése az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

Az eljáró tanács tényként állapította meg, hogy a Kérelmező és a Pénzügyi Szolgáltató között xxx kötvényszám alatt 2011. december 9. napi kockázatviselési kezdettel xxx Biztosítás megnevezésű vagyonszerzési szerződés jött létre az xxx szám alatti ingatlanra mint kockázatviselési helyre vonatkozóan.

A Kérelmező a biztosítás általános szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján az xxx Biztosítás általános és különös szerződési feltételeit (a továbbiakban: *Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették.

A Vagyonszerzés különös feltételeinek I. 2.2. c) pontja szerint az ingóságok vonatkozásában biztosítottak lehetnek a kötvényen név szerint feltüntetett természetes személy biztosítottal a biztosítási esemény időpontjában a kockázatviselés helyén állandó jelleggel együtt élő közeli hozzátartozók és hozzátartozók. Az V.3.3.1. d) pontja szerint a

hobbieszközök, sportfelszerelések, barkácsfelszerelések a háztartási ingóságok vagyonscsoport biztosítási összegének 40 %-áig biztosítottak. A VI.2.1. pontja szerint betöréses lopás biztosítási esemény akkor következik be, ha a tettes a lopást úgy követi el, hogy a kockázatviselés helyén lévő épület lezárt helyiségébe erőszakkal behatol. A lezárt helyiség az a helyiség, amely a szerződés mellékletét képező valamely betörésvédelmi szintnek megfelelő védettségi megoldással rendelkezik. Az Általános betörésvédelmi előírások minimális mechanikai védelem esetén az ablakokkal szemben nem támasztanak különleges követelményeket.

A Pénzügyi Szolgáltató sem a kárrendezési eljárás során, sem a pénzügyi békéltető testületi eljárás során nem vitatta, hogy a betöréses lopás biztosítási esemény bekövetkezett, hiszen a rongálási kárral kapcsolatban egyébként kifizetést is teljesített a Kérelmező részére. A Pénzügyi Szolgáltató arra sem hivatkozott, hogy a betörés időpontjában a kérdéses vagyontárgyak nem voltak meg, illetve nem a kockázatviselési helyen voltak elhelyezve.

A Pénzügyi Szolgáltató azt sem vitatta, hogy a vagyontárgyak tulajdonosaként megjelölt személy a biztosítással állandó jelleggel együtt élő közeli hozzátartozó. A Pénzügyi Szolgáltató a biztosítási esemény kapcsán válasziratában ugyanakkor kifejtette, hogy a lezárt helyiség feltételei a biztosított ingatlan garázsára nem teljesültek, mivel azon egy nem zárható 30 cm x 100 cm méretű ablak található. Az eljáró tanács ezzel kapcsolatban rámutat, hogy a különös feltételek VI.2.1. pontja szerint betöréses lopás biztosítási esemény akkor következik be, ha a tettes a lopást úgy követi el, hogy a kockázatviselés helyén lévő épület lezárt helyiségébe erőszakkal behatol. A lezárt helyiség a feltételek szerint az a helyiség, amely a szerződés mellékletét képező valamely betörésvédelmi szintnek megfelelő védettségi megoldással rendelkezik. Az „xxx” megnevezésű melléklet minimális mechanikai védelem esetén az ablakokkal szemben nem támaszt különleges követelményeket. Erre figyelemmel a Pénzügyi Szolgáltató nem hivatkozhat alappal arra, hogy a lezárt helyiség feltételei a kérdéses helyiség vonatkozásában nem állapíthatók meg, különös tekintettel arra is, hogy a konkrét esetben a vagyontárgyak egyébként nem is fértek volna ki az ablakon annak mérete miatt.

A Pénzügyi Szolgáltató elsődleges hivatkozása a vagyontárgyak tulajdonjogának vitatására irányult. Álláspontja szerint a becsatolt adásvételi szerződések nem igazolják a Kérelmező, illetve a vele együtt élő hozzátartozója tulajdonjogát, mivel azok kereskedelmi forgalmon kívüli szerzést igazolnak, és nem igazolják, hogy az eladóként feltüntetett személyek tulajdonosok voltak.

A bizonyításra irányadó általános szabályok szerint a jogvita eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a Pénzügyi Békéltető Testület valóban fogadja el. A jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása a feleket terheli. A bizonyítékok rendelkezésre bocsátása elmulasztásának jogkövetkezményei, valamint a bizonyítás esetleges sikertelensége a bizonyításra kötelezett felet terheli.

A Kérelmező a becsatolt adásvételi szerződésekkel támasztotta alá, hogy fia a kérdéses vagyontárgyakon tulajdont szerzett. Noha a kárrendezési eljárás során a Kérelmező ellentmondásos nyilatkozatokat tett arra vonatkozóan, hogy a vagyontárgyakat megvásárolta-e a fiától, vagy azok továbbra is a fia tulajdonában voltak, a becsatolt adásvételi szerződések alapján az volt megállapítható, hogy a vagyontárgyakat N.M. – a Kérelmező ugyancsak biztosított fia – vásárolta meg P.L.-től.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (Ptk.) 117. § (1) bekezdése szerint átruházással – ha a törvény kivételt nem tesz – csak a dolog tulajdonosától lehet a

tulajdonjogot megszerezni. A 118. § (1) bekezdése szerint kereskedelmi forgalomban eladott dologon a jóhiszemű vevő akkor is tulajdonjogot szerez, ha a kereskedő nem volt tulajdonos. A (2) bekezdés szerint kereskedelmi forgalmon kívül is tulajdonjogot szerez az, aki a dolgot jóhiszeműen és ellenszolgáltatás fejében olyan személytől szerzi meg, akire azt a tulajdonos bízta.

A Pénzügyi Szolgáltató helyesen hivatkozott arra, hogy amennyiben kereskedelmi forgalmon kívül történik a tulajdonszerzés, úgy nem tulajdonostól – az átruházás származékos jellegére tekintettel – nem lehet tulajdont szerezni. A bizonyítási teher azonban e tekintetben a Pénzügyi Szolgáltatón nyugszik, azaz nem a Kérelmezőnek kell tulajdonjogát adásvételi szerződések megszakítatlan láncolatával visszavezetni a kereskedelmi forgalomban történő szerzésig, hanem a Pénzügyi Szolgáltatónak kell bizonyítékokkal alátámasztania, hogy az adásvételi szerződéssel igazolt átruházás alapján a vevő nem szerzett tulajdonjogot, mert a vagyontárgyakat nem tulajdonostól szerezte.

Erre vonatkozóan a Pénzügyi Szolgáltató az eljárás során nem tudott értékelhető bizonyítékokat szolgáltatni. A Kérelmező az eljárás során csatolta B.K. nyilatkozatát, aki ismételten megerősítette, hogy a vagyontárgyakat ő értékesítette P.L. részére. Az eljárás során becsatolt vizsgálati jelentés megállapításai nem voltak elegendők annak bizonyítására, hogy a vagyontárgyakat P.L. nem tulajdonostól szerezte. Önmagában az a körülmény, hogy P.L. a vizsgálat során akként nyilatkozott, hogy a vagyontárgyakat egy barátja szerezte be újonnan Németországban, nem zárja ki, hogy ez a személy nem B.K. volt. P.L. egy ideig zenészként is tevékenykedett, ezért nem is életszerűtlen, hogy hangszereket vásárolt ugyancsak zenész ismerősétől, B.K.-tól. Mindezekre tekintettel az eljáró tanács megítélése szerint a Pénzügyi Szolgáltató nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani, hogy a Kérelmező vagy vele állandó jelleggel együtt lakó fia nem szerezte meg az eltulajdonított vagyontárgyak tulajdonjogát.

Az összecszerűség kapcsán, tekintettel a felek álláspontja közötti eltérésre, az eljáró tanács nem tudott állást foglalni, tekintettel arra, hogy a vagyontárgyak újrabeszerzési értéke, illetőleg avultságának megállapítása szakkérdés, ezért az eljáró tanács ajánlásában csak a jogalap tekintetében tudott döntést hozni.

A Psztv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. június 24.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja